

Esperém que noves investigacions facilitarán nous datus pera determinar ab precisió á quin pis, dintre 'l pliocénich, pertanyen les argiles del subsol de Tortosa.

Barcelona, 12 Mars 1905.

NOTAS PERA LA «FLORA MONTSERRATINA»

PEL

R. P. ADEUDAT MARCET, O. S. B.

I

PLANTAS NOVAS DEL GENRE *Hieracium*

Desde que vaig comensar á recullir plantas per aquesta simpática montanya de Montserrat (1903) me cridá l' atenció el genre *Hieracium* per la gran munió de formas que cada dia anava observant per tot arreu; mes aquesta mateixa varietat de caracters morfològichs dels *Hieracium* montserratins m' abrumá y 'm fiu desistir per de prompte de son estudi, dexantlos per quan estigués més fort en las determinacions botàniques, confirmantme en que no era tasca d' un principiant embolicarse en descifrar lo que es el *trenca-caps* dels fitògrafs. Axís es que resolguí deixarlos viure tranquilament sens inquietarlos, ja que tampoch podia treure 'n l' aigua clara: malgrat aquesta meva determinació no pogué resistir la tentació d' arrancarne alguns y ficarlos á la caixa lineana, que després envií á mon apreciadíssim mestre el molt intelligent botànic Dr. Cadevall, pera sa classificació. Entre ells recordo als *H. pilosella* L., *H. praealtum* Vill., *H. neo-cerinthia* Fr. ab sa varietat *eriocarpon* Wk., *H. Gonani* Timbal-Lagr., *H. murorum* L., *H. præcox* Schultz, *H. vulgatum* Fries, y alguns altres.

Pero quan fiu una bona cullita y aplech de *Hieracium*, fou l' any prop passat (1904); no certament ab l' intenció d'

endinzarme en son estudi, sino pera complaure á mon benvolgut amich l' eminent botánich espanyol en Carlos Pau, de Segorbe; qui 'm suplicá li recullís totas las formas que trobés d' aquest genre, y pera revifar sens dupte mon entussiasme molt apagat pera 'ls *Hieracium* afeigí dit senyor que ab tota probabilitat trobaría cosas novas y molt interessants dintre d' aquest genre, que havían passat desapercebudas á tots los botánichs nacionals y extrangers que han escorcollat nostra Montanya, pera robarli sos tresors naturals; puig deya (y en axó tenia rahó) que cap d' aquests exploradors s' havía trobat en las circumstancias especials en que estich jo al present, perque com diu l' adagi castellá: «Más sabe un necio en su casa que un sabio en la ajena»: aixís es que habitant jo tot l' any en el cor de la Montanya y poguentla resseguir á tot temps y en tots indrets fins als recons y torrents més intransitables, era més fácil que trobés lo que no havía vist l' ull observador de tants sabis com han visitat el Montserrat, ja que per lo general tots s' han contentat, *velis nolis*, donat lo poch temps de que han pogut disposar, de recorrer los camins més coneguts y de fer las excursions típicas d' aquesta Montanya, visitant Sant Geroni, Santa Cecilia, la Santa Cova... y para de contar.

Aixó m' animá, puig no hi ha dupte que es un gran estímul pera un *amateur*, la esperansa de adquirir cosas novas; mes no 'm creya que fos tan afortunat, perque veya que Costa ja havía trobat aquí mateix y d' aquest mateix genre la friolera de cinch especies novas y molts formes desconegudas. No obstant, desitjós de complaure á mon amich Sr. Pau, ne recullí molts mostres y las hi vaig enviar.

L' èxit coroná mon trevall; á la primera remesa me contestá el Sr. Pau ab la diagnosis de quatre especies novas, invitantme á que jo mateix las publiqués. Acceptí ab molt gust y agrahit l' encárrech que avuy complexo; pero avans suplicantli que 's dignés cambiar la sinonímia d' una de las especies que ell creu *insigne*, *rebatejantla* y esborrant l' apellido que portaba d' una persona insignificant, la dediqués

á la persona més insigne que entre las puras criaturas ha existit y existirá may més: l' Inmaculada María. Ab sa afabilitat acostumada me contestá que may havia negat als seus amichs cosa que fos *justa y racional*: aixís tinguí jo que agrahirli aquest nou favor.

Allá van, donchs, las diagnosis de las especies novas.

HIERACIUM DIARSIANUM Pau, nov. sp.

(Sect. *Andryaloidea* Fr.)

«*Phyllopodium et eriopodium obscure viride; caudice erecto,*
 »20 c. m., longe villoso seu lanato, oligocephalo, 3-6 floro,
 »nudo, ad ramorum ortum foliato, piloso et glanduloso; foliis
 »radicalibus oblongis subobovatis, subvillosis, crenatis, sub-
 »undulatis, in petiolum brevem alatumque attenuatis, eglan-
 »dulosis, mucronatis; pedunculis patentibus, elongatis, basi
 »pilosis, superne glandulosis; omthodii glandulosi, ovati,
 »squamis virentibus, acuminatis, interioribus apice albo-cilia-
 »tis; ligulis dentibus ciliatis, stylis luteis, achæniis inmaturis
 »atris, alveolis dense ciliatis.»

«Habitus *H. panosi* Boiss. sed foliis tenuioribus. *H. intybus*
 »Schultz. (Sect. descript.) fortasse proximum, sed foliis villo-
 »sis et caulina inferiori minime subpandusiformi certe alie-
 »num. Ab omnibus *Neocerinthidibus* mihi cognitis habito et
 »foliis diversum.» (C. Pau in litt. ad me.)

Aquesta nova especie la ha dedicada el Sr. Pau al sabi
 botànic català Dr. Joan Cadevall y *Diars*.

HIERACIUM MONTSERRATENSE Pau, nov. sp.

(Gr. *Umbellatum* Fr.)

«*Aphyllopodium viride; caule 25 c. m. striato, subvilloso,*
 »*folioso et corymboso-ramoso, ramis tomentosis; foliis ovato-*
 »*oblongis, integris, acutis, ciliatis; pedunculis bracteatis,*
 »*elongatis; omthodiis pubescentibus; squamis viridibus; stylis*
 »*nigrescentibus... Pl. juvenilis.*» (C. Pau in litt. ad me.)

HIERACIUM MINUTIFOLIUM Pau, nov. sp.

(Sect. *Cerinthoides* Fr. ?)

«*Phyllopodium glaucum*, microphyllum; caule erecto 18 c. m. subquadrangulo, tricephalo, monophillo, ad ramorum ortum bracteato; pedunculis glandulosis; foliis radicalibus oblongo obovatis, mucronatis, obtusis, integris, ciliatis, caulinis amplexicaulibus, oblongis; bracteis lanceolatis; calathiis viridibus, squamis acuminatis, nigro-glandulosis; ligulis glabris vel vix ciliolatis; stylis luteis».

«Pl. juvenilis nulli mihi cognitae affinis.» (C. Pau in litt. ad me.)

HIERACIUM MARIANUM Pau, nov. sp.

«*Phyllopoda et eriopoda virida*; caule erecto 25-30 c. m., ramoso corymboso; foliis longissime petiolatis, oblongis, integris, basi dentatis; petiolis 5-6 c. m.; caulinaribus, 2 parvis, bracteiformibus, ovato-lanceolatis, amplexicaulibus; subtus planatis, supra nudis; ramis 5-7 floris; pedunculis cano-puberulis et setiformi-glandulosis; anthodio oblongo; squamis nigro glandulosis, ligulis ciliatis; achæniis atris; alveolis ciliatis.»

«Habitus *Italicarum* Fr., sed anthodii squama linearis-acuta ad *Vulgatam* Fr.»

«Species mihi insignis!» (C. Pau in litt. ad me.)

Aquesta especie està dedicada á la Mare de Deu en el cincuentenari de la Definició dogmàtica de sa Inmaculada Concepció.

Entre las altres plantas montserratinas que envii en consulta al Sr. Pau, hi trobá dit senyor dugas varietats novas, qual diagnosis es la següent:

THALICTRUM MINUS L., var. MONTSERRATENSE Pau,
var. nov.

«Planta foliis subtus puberulis, glandulosis; carpelli sinflatis.» (C. Pau in litt. ad me.)

PIERIS HIERACIOIDES L., var. LINEARIFOLIA Pau,
nov. var.

«Foliis tinearibus, integris, denticulatis, apice acumina-
»tis». (C. Pau in litt. ad me.)

Montserrat, Mars 1905.

ALGUNAS ZOO-CECIDIAS DE TARRASSA

PER

D. DOMINGO VENTALLÓ.

Encare que siguin pocas, no obstant crech convenient ci-
tar las zoo-cecidias trobadas en algunas excursions; puig, com
son pochs els que aquí á Espanya estudian aquesta branca de
la Historia Natural, sempre poden esser interessants las citas
de algunes espècies de la mateixa.

Son clasificadas per lo Sr. Joaquim de Silva Tavares, y tro-
vades la major part en lo bosch de can Montllor de Tarrassa
en los primers días del mes de Febrer de l' any corrent.

Rhodites rosae L. (Cynipit); sobre la *Rosa canina* L.

Bacillus oleae Arch.; sobre l' *Olea europaea* L.

Dryocosmus australis Mayr. (Cynipit); sobre l' *Quercus ilex* L.

Dryocosmus Fonscolombei Kieff. Cecidia molt rara, si no es
espècie nova; sobre el *Quercus ilex* L.

Dryomyia Lichtensteini Kieff. (Dipter); en las fullas del
Quercus ilex L.

Eriophyes ilicis Nal. (Acaro); en las fullas del *Quercus ilex* L.

Contarinia luteola Tav. (Dipter); en las fullas del *Quercus ilex* L; no citada encara d' Espanya.

Contarinia cocciferae Tav. (Dipter); en el *Quercus ilex* L.

Barcelona, Abril de 1905.